20260731 - la Vera Storia del Fumetto di Eleonora



📣 VittRos Sera 📣

inteligentni časopis

"Prava zgodovina stripa Eleonore"



Obstajajo podvigi, ki se jih opiše v nekaj vrsticah. In potem je tu ustvarjanje spominskega stripa za Eleonoro, našo najljubšo restavratorko mandolin.

Upodobljena zgodba je: mandolina mojega dedka, ki je nekoč zvečer v parkirišču v Monticello Conte Otto razpadla na koščke. Eleonora je koščke skrivaj pobrala, jih odnesla s seboj in nam jih je mesece kasneje vrnila – nam, ponovno sestavljene kos za kosom. Strip je naše zahvala.

Da bi ga ustvaril, sem prosil za pomoč umetno inteligenco, ki jo bom zaradi ohranjanja anonimnosti imenoval 'Banana Joe'.



To je povzročilo goro popravkov, prošenj, premislekov in – priznam – tudi kakšno manjšo živčno krizo.

Vse sem ohranil. Tukaj je najboljše (ali najslabše) od najslabšega.

Poglavje 1: "Fizika ni stvar mnenja, lokacija pa je"

Začnemo na polno. Prvi osnutek je oddal Banana Joe, in takoj se pojavijo prve nesporazume...

V stripu se je parkirišče Monticello Conte Otto spremenilo večkrat, kot se vreme spreminja v marcu.

Najprej je bil dan, nato večer, nato se je avtodom nenadoma teleportiral na drugo parkirišče iz sličice v sličico, kot bi snemali nadaljevanko z neskončnim proračunom za lokacije in ničemur podobno kontinuiteto. Potrebovali smo tri popravke samo, da smo določili: isto parkirišče, ista svetloba, od večerje naprej.

Nismo zahtevali teorije relativnosti, samo da avtodom ostane na mestu. In morda tudi, da bi bil balon tisti, ki sem ga hotel jaz!

Poleg tega: "Edini moški sem jaz"

V prvi različici so bile potem samo punce – in celo ne naše: štiri neznanke. Nobenega Vitti-ja na vidiku. Jaz, ki sem koproducent te zgodbe poleg žrtve (mandolina je bila od mojega dedka, spomnimo se), sem bil odsoten iz razloga, ki mi še danes ni jasen.

Popravek

"na prvih risbah so 4 ženske, namesto tega smo bili moški in 3 ženske!, in kdo so teh 5 oseb?"

Zakaj tretja slika v spodnjem okvirčku ni risba: je fotografija. Pet resničnih ljudi – moški in štiri ženske – stoječi na parkirišču ob mraku, pred njima dva psa, ki sta zelo podobna najinim. Tiste fotografije nisem dal jaz, in kdo so ti obrazi, nimam pojma: verjetno je v njegov trening zašla seja nekega tehnika Banana Joe. Psi, mimogrede, je zadel.

Misija: narediti, da obstajam.


Sera a Monticello Conte Otto (Vicenza, Italia)
SERATA RELAX... O QUASI!
PROVIAMO IL "MANDOLINO VALDOSTANO"!
AH AH AH!
AH AH AH
IL GATTO! FRIDA! SENECA! NOOOO!
CRASH!
KABOOM!
E POI... LA RACCOLTA DEI PEZZI!
E la mia Arquebuse?
Uffa...


Sera a Monticello Conte Otto (Vicenza, Italia)
SERATA RELAX... O QUASI!
PROVIAMO IL "MANDOLINO VALDOSTANO"!
AH AH AH!
AH AH AH
IL GATTO! FRIDA! SENECA! NOOOO!
CRASH!
KABOOM!
E POI... LA RACCOLTA DEI PEZZI!
E la mia Arquebuse?
Uffa...



Poglavje 2: "gradnja prvega traku"

Težje: ko najdemo pravo lokacijo, se začne delo okence za okencem.

- balon mora biti pravi...





- priprava nesreče, zahteva:

  - "štirje prijatelji sedijo na zložljivih kamp stolih okoli majhne mize, steklenice žganih pijač, v sredini pa star mandolin, uporabljen kot posoda valdostanske grolle – napolnijo ga in pijejo iz lukenj ohišja, medtem ko se smejijo."Dobro!



- Nesreča, zahteva:
  - "Frida in Seneca spita, privezana na mizo, povodci oviti okoli nog. Nadaljujemo praznovanje in veselo pijemo! V ozadju tiho mimo gre mačka."
  - "preveč psov, samo 2 psa, ki spita pod mizo!"
  - "dva psa pritečeta in lovita mačko, miza se prevrne, steklenice in mandolin letijo v zrak, štirje se presenečeno odprejo.
  - "potrebna je mačka! sicer ni jasno, zakaj se psi premikajo in vse skupaj prevrnejo!"
  - "vidi se leteča miza, padajoče in razbijajoče se steklenice... liker na tleh in na oblačilih"


Grappa
Grappa
Liquore


Grappa
Grappa
Liquore


Grappa
Grappa
Liquore


Grappa
Grappa
Liquore



- Pobiranje delov, zahteva:
  - "razdejanje na tleh, razbit mandolin, razbite steklenice in štirje, ki pozno ponoči utrujeno čistijo parkirišče."
  - "skrivaj, s pogledom, ki sodeluje, Eleonora pobere razbite kose mandolina in jih skrije v škatlo."
  - "ne, miza je cela in steklenice tudi... kaj čistijo ostali trije na tleh?"
  - "Eleonora mora biti bolj polna, prej si jo naredil dobro, in če to dela na skrivaj, mora biti samo ona, ostali pa počnejo kaj drugega... in potem si dal 2 Eleonori"







Poglavje 3: "Izgradnja drugega traku"

Zadnji ustvarjeni risbi sta dovolj dobri, da odpreta drugi trak!



Zdaj moramo povedati o hobiju, obrti in zabavnem delu!

- zahteva: "Eleonora obiskuje tečaj restavratorstva (ne izdelave glasbil), v učilnici je tabla z napisom 'TEČAJ RESTAVRATORSTVA, strogo prepovedana glasbila: kitare, violine, mandoline, različna orodja za ustvarjanje glasbe', pozorna in zbrana."

- zahteva: oprostite, tabla v italijanščini zveni slabo, popravite jo takole:

'TEČAJ RESTAVRATORSTVA, strogo prepovedana glasbila: kitare, violine, mandoline, različna orodja za ustvarjanje glasbe'

- In potem naj bi Eleonora delala na mandolini, ne na mizarjevem okvirju!



Poglavje 4: "babji kompleks"

Banana Joe ima napako: narisati dve ženski, vrstnici, kot par, mu je skoraj nemogoče, res ne razume... bolj bigoten od tega! Da bi oddal delo, ju spremeni v splošne none, v pari non, (zakaj potem?), v samske none...



Poglavje 5: "Vania, nedotakljiva"

Če je v tej zgodbi nagrada za vztrajnost, jo prejme Vania. Kodrasti lasje, raven, očala, naramnice: zelo jasne značilnosti, ponovljene v poziv za pozivom. Kljub temu se je Vania spremenila v dekle z mehkimi kodri, nato v žensko brez naramnic, nato spet v nekoga drugega – do te mere, da sem izdavil "zakaj ne moreš narediti Vanio? Prej si jo dobro naredila!" kar je zvenelo bolj kot prošnja kot poziv.

Poskusil sem jo popraviti s:

- "Vania mora biti vedno ista, vitka, z ravnim lasjem, naramnicami... in pes ni pudelj, ampak mešanec s srednje kratko črno dlako"

Saj veš!




finalmente ci troviamo
tutti assieme


COLLETTA LEGNO
RESINA
LUTERIA


COLLETTA LEGNO
RESINA
LUTERIA



In na koncu... skoraj: naj bo!

Poglavje 6: "še vedno kompleks babice!"

Zgodilo se je spet, prav v sličici dostave obnovljenega mandolina – namesto mene in Elene, ki sva čakali, sta na kavču sedela dva neznanca, stara kot bi preživela tri vojne več od naju. Potem mi je s stopali na mizi in ena babica... na koncu je šlo!


Non suona più... ma nemmeno come bicchiere era un granché!
LUTERIA


Non suona più... ma nemmeno come bicchiere era un granché!
LUTERIA



Poglavje 7: "izpad v ključnem trenutku"

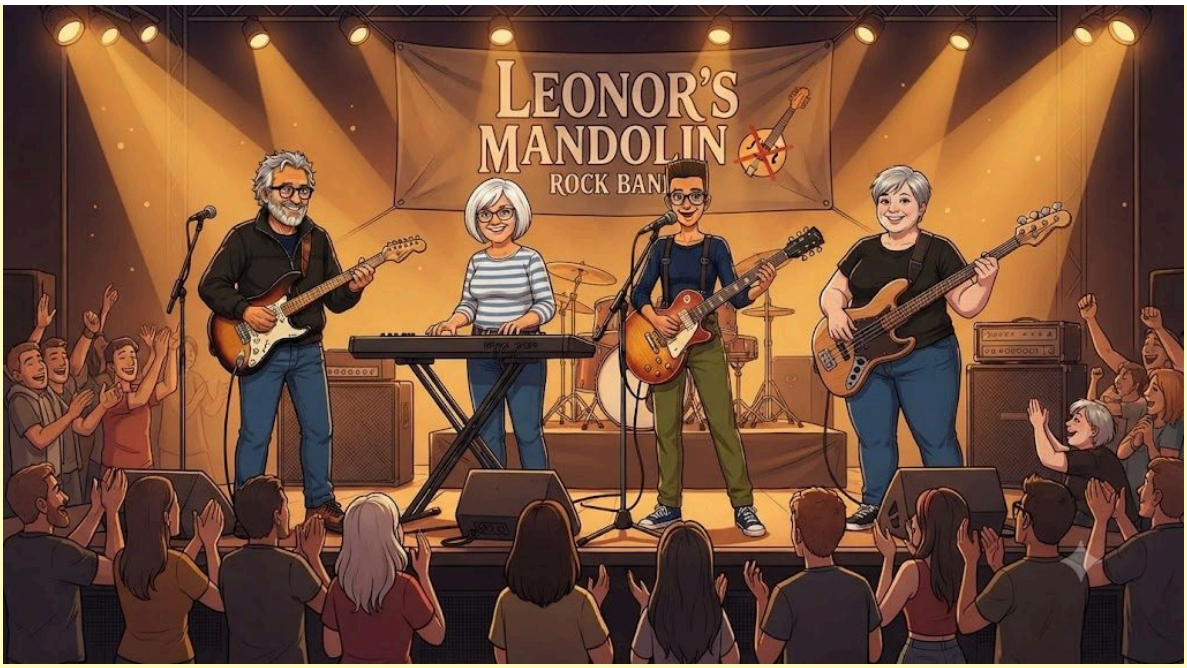
In potem, ravno ko je zgodba dosegla najslajši trenutek – predajo obnovljenega mandolina – je prišlo usodno sporočilo:

> "Ustvarila bom lahko več slik, takoj ko bo vaša omejitev ponastavljena."

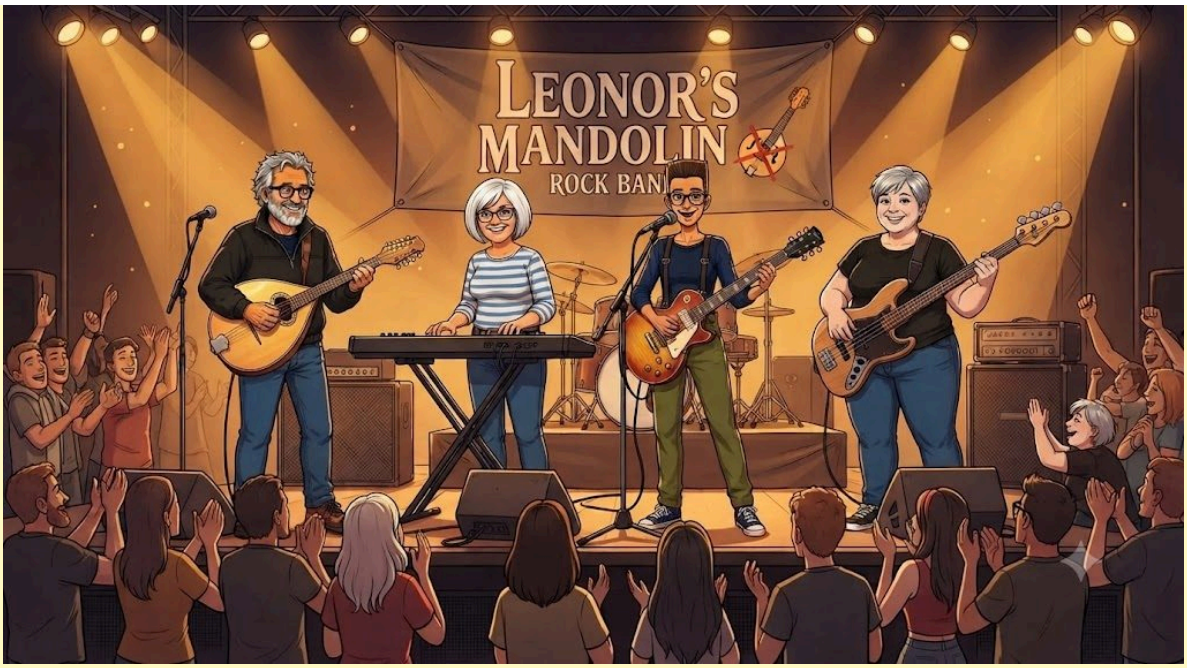
Konec igre, sredi patosa. Potrebovali smo nadgradnjo naročnine in precejšnjo mero samostanske potrpežljivosti, da smo se vrnili na pravo pot.

Poglavje 8: "velik finale o obliki mandoline"

Zadnje dejanje si zasluži samostojno obravnavo. Preprosto smo želeli, da bi na odru zaključnega koncerta igral mandolino namesto električne kitare. Eno od dveh: ali mandoline niso dovolj zastopane v podatkovnih nizih za usposabljanje generativnih umetnih inteligenc, ali pa je ta instrument ontološko nekaj neulovljivega. Prva različica: ogromna, okrogla resonančna omarica, praktično preoblečena akustična kitara. Druga različica: še vedno prevelika in poleg tega z basom in kitaro, ki sta si ju izmenjala Vania in Eleonora. Dodati smo morali *pravo fotografijo instrumenta* in napisati poziv, vreden priročnika za izdelavo glasbil, skupaj z matematičnim razmerjem med dolžino in širino omarice. Misija je bila (če temu lahko tako rečemo) dokončana šele v tretjem, izčrpanem poskusu.


LEONOR'S
MANDOLIN
ROCK BAN


LEONOR'S
MANDOLIN
ROCK BAN



Veliko, veliko strani za opis incidenta z mandolino in njegovega srečnega konca.

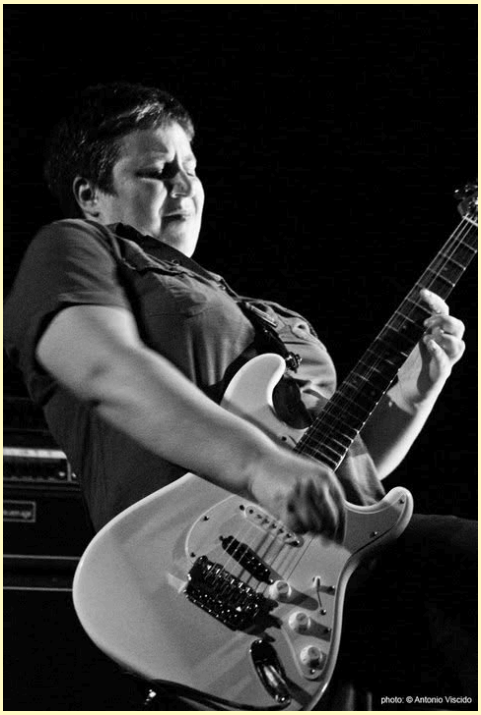
Če kdo misli, da je generativna umetna inteligenca takojšnja čarovnija, mu toplo svetujem, naj poskusi narisati dve ženski enakih let, črnega mešanega psa in mandolino s pravilnimi proporci. Z izkušnjo bo pridobil več ponižnosti — in če bo imel enako srečo kot mi, na koncu tunela celo kar soliden strip.

Prava mandolina je sicer še vedno za vedno razglašena. Ampak to je zdaj že naša težava, ne Banana Joe-jeva.



glavni junaki po abecednem vrstnem redu: Elena, Eleonora, Vania in Vitti:




photo: © Antonio Viscido





In to je rezultat, veliko truda, ampak ni slabo!





Priloga: "konec kreditov, kot jih vidi Banana Joe"

Na koncu vsega sem prosil Banana, naj mi nariše strip o kreditni krizi, kot jo vidi iz strežniške sobe:



Smešno je: v pasici spodaj levo se je narisal v skoraj človeški obliki, zaljubljen v dekle iz mesa in krvi (ima šibkost do pravih ljudi, to smo razumeli že v 1. poglavju), in na istem mestu kot v prejšnji pasici. In kot da referenca že ne bi bila dovolj jasna, jo je pojasnil v zadnji pasici!

Besedilo pesmi "Banana Joe, ne poskušaj!"

[Intro]
Quattro amici, un parcheggio,
una sera un po' speciale,
un mandolino sul tavolo...
e tutto quanto può saltare!

[Verse 1]
A Monticello, dopo cena,
si ride, si beve, la notte appena arriva,
il vecchio mandolino del nonno di Vitti
sta sul tavolo, tranquillo, senza sospetti.
Frida e Seneca dormono legati,
noi quattro amici siamo già scatenati,
poi passa un gatto, silenzioso e nero...
e in un secondo cambia tutto il mistero!

[Pre-Chorus]
I cani partono, il tavolo vola,
le bottiglie esplodono, nessuno consola,
il mandolino fa un giro nel cielo...
e Banana Joe comincia il suo lavoro!

[Chorus]
Banana Joe, non ci provare!
Questa volta il mandolino lo devi azzeccare!
Banana Joe, non cambiare città,
non cambiare facce, non cambiare realtà!
Quattro amici, un casino da paura,
ma alla fine questa storia avrà cura!
Banana Joe, ascolta un po' Vitti:
siamo noi quattro... e non quattro sconosciuti!

[Verse 2]
Prima c'è il giorno, poi arriva la sera,
il camper trasloca senza una frontiera,
Vitti è sparito, nessuno lo vede:
"L'unico maschio sono io!" — e lui non ci crede!
Poi Eleonora, di nascosto, piano piano,
raccoglie i pezzi con un gesto umano,
li mette in una scatola, senza far rumore:
da quel disastro nascerà un capolavoro!

[Verse 3]
C'è il corso di restauro, tutto molto serio,
ma Banana Joe confonde il mestiere davvero:

“Chitarre, violini, mandolini? No, no!”
“È RESTAURO!” — “Sì, ma io non lo so!”
E poi arriva Vania, con capelli a spazzola,
occhiali e bretelle, magra e tutta in forma,
“Deve essere sempre lei!” ripete Vitti,
ma Banana Joe la cambia in cinque minuti!

[Chorus]
Banana Joe, non ci provare!
Questa volta il mandolino lo devi azzeccare!
Banana Joe, non cambiare città,
non cambiare facce, non cambiare realtà!
Vania ha le bretelle, non le puoi cancellare,
e Eleonora non la devi trasformare!
Quattro amici, quattro facce, una storia sola:
Banana Joe, stavolta fai la cosa buona!
[Bridge – spoken / comic]
E proprio quando arriva il momento migliore...
“Potrò creare altre immagini
quando il tuo limite verrà reimpostato.”
Silenzio.
GAME OVER!

[Instrumental break – drums, distorted guitar and comic mandolin]
[Verse 4]
Poi finalmente il momento della consegna,
il mandolino restaurato torna alla famiglia,
ma sul divano compaiono due sconosciuti,
vecchi, stranissimi... e pure un po' rintronati!
E quando finalmente sembra tutto perfetto,
sul palco Vitti prende lo strumento...
ma Banana Joe, con grande convinzione,
gli mette in mano una chitarra da rockettone!

[Pre-Chorus]
“Quello è un mandolino!”
“È una chitarra!”
“NO!”
Tre tentativi, una foto vera,
un rapporto matematico sulla cassa...
e finalmente, dopo tanta guerra,
la forma giusta appare sulla Terra!

[Chorus – bigger]
Banana Joe, finalmente!
Il mandolino è quello vero, finalmente!

Non è una chitarra, non è un violino,
è quel piccolo grande vecchio mandolino!
Banana Joe, ce l'hai fatta davvero!
Dopo mille errori, sembra quasi vero!
Quattro amici, una storia, una grande fatica:
alla fine è venuta fuori una storia magnifica!

[Final Chorus – group vocals]
Eleonora! – Grazie per averlo restaurato!
Vania! – Grazie per aver resistito!
Vitti! – Finalmente sei comparso!
Elena! – E tutto quanto è cominciato!

[Outro]
Tante pagine per un mandolino,
tanta pazienza per arrivare alla fine,
il fumetto è pronto, possiamo festeggiare...
e il vero mandolino?
È ancora scordato!
[Final shouted line]
Ma quello, Banana Joe...
NON È COLPA TUA!

Besedilo pesmi "Banana Joe, non ci provare!"

[Intro]
Å tirje prijatelji, eno parkiriÅ¡Ä e,
poseben veÄ er, nekaj je v zraku,
mandolina na mizi ...
in vse lahko odleti v zrak!

[Verse 1]
V Monticellu, po veÄ erji,
se smejimo, pijemo, noÄ komaj pada,
stara mandolina Vittijevega dedka
mirno leÅ¾i na mizi, brez slabih slutenj.
Frida in Seneca dremata privezana,
mi Å¡tirje prijatelji smo Å¾e razposajeni,
potem gre mimo maÄ ek, tih in Ä rn ...
in v hipu se vse obrne na glavo!

[Pre-Chorus]
Psa planeta, miza poleti,
steklenice se razletijo, nihÄ e ne tolaÅ¾i,
mandolina naredi krog po nebu ...
in Banana Joe zaÄ ne svoje delo!

[Chorus]
Banana Joe, nikar ne poskuÅ¡aj!
Tokrat moraÅ¡ mandolino zadeti!
Banana Joe, ne menjaj mesta,
ne menjaj obrazov, ne menjaj resniÄ nosti!
Å tirje prijatelji, en straÅ¡en kaos,
a na koncu bo ta zgodba vse postavila na svoje mesto!
Banana Joe, posluÅ¡aj malo Vittija:
mi smo tisti Å¡tirje ... in ne Å¡tirje neznanci!

[Verse 2]
Najprej je dan, potem pride veÄ er,
avtodom se seli brez meja,
Vitti je izginil, nihÄ e ga ne vidi:
Â»Edini moÅ¡ki sem jaz!Â« â€" pa on ne verjame!
Potem Eleonora, skrivaj, Ä isto poÄ asi,
pobere koÅ¡Ä ke s Ä loveÅ¡ko gesto,
jih zloÅ¾i v Å¡katlo, brez hrupa:
iz tiste katastrofe se bo rodila mojstrovina!

[Verse 3]
TeÄ aj restavriranja, vse zelo resno,
a Banana Joe zares meÅ¡a obrti:

Â»Kitare, violine, mandoline? Ne, ne!Â«
Â»To je RESTAVRIRANJE!Â« â€" Â»Ja, ampak jaz tega ne znam!Â«
In potem pride Vania, s pristriÅ¾enimi lasmi,
z oÄ¾ali in naramnicami, suha in vsa v formi,
Â»Vedno mora biti ona!Â« ponavlja Vitti,
a Banana Joe jo v petih minutah zamenja!

[Chorus]
Banana Joe, nikar ne poskuÅ¡aj!
Tokrat moraÅ¡ mandolino zadeti!
Banana Joe, ne menjaj mesta,
ne menjaj obrazov, ne menjaj resniÄ¾nosti!
Vania ima naramnice, ne smeÅ¡ jih izbrisati,
in Eleonore ne smeÅ¡ preobraziti!
Å tirje prijatelji, Å¡tirje obrazi, ena sama zgodba:
Banana Joe, tokrat naredi pravo stvar!
[Bridge â€" spoken / comic]
In prav ko pride najlepÅ¡i trenutek ...
Â»Nove slike bom lahko ustvaril,
ko se bo tvoja omejitev ponastavila.Â«
TiÅ¡ina.
GAME OVER!

[Instrumental break â€" drums, distorted guitar and comic mandolin]
[Verse 4]
Potem konÄ¾no trenutek predaje,
restavrirana mandolina se vrne k druÅ¾ini,
a na kavÄ¾u se pojavita dva neznanca,
stara, preÄ¾udna ... in Å¡e malo zmeÅ¡ana!
In ko je konÄ¾no videti vse popolno,
Vitti na odru vzame inÅ¡trument ...
a Banana Joe mu z vsem prepriÄ¾anjem
v roke potisne rokersko kitaro!

[Pre-Chorus]
Â»To je mandolina!Â«
Â»Kitara je!Â«
Â»NE!Â«
Trije poskusi, ena prava fotografija,
matematiÄ¾no razmerje na resonanÄ¾ni skrinji ...
in konÄ¾no, po vsej tej vojni,
se na Zemlji prikaÅ¾e prava oblika!

[Chorus â€" bigger]
Banana Joe, konÄ¾no!
Mandolina je ta prava, konÄ¾no!

Ni kitara, ni violina,
je tista mala velika stara mandolina!
Banana Joe, res ti je uspelo!
Po tisoÄ‍ napakah je videti skoraj resniÄ‍na!
Å tirje prijatelji, ena zgodba, en velik trud:
na koncu je nastala Ä‍udovita zgodba!

[Final Chorus â€“ group vocals]
Eleonora! â€” Hvala, ker si jo restavrirala!
Vania! â€” Hvala, ker si zdrÅ¾ala!
Vitti! â€” KonÄ‍no si se pokazal!
Elena! â€” In vse se je zaÄ‍elo!

[Outro]
Toliko strani za eno mandolino,
toliko potrpljenja, da prideÅ¡ do konca,
strip je pripravljen, lahko slavimo ...
in prava mandolina?
Å e vedno je razglaÅ¡ena!
[Final shouted line]
Ampak za to, Banana Joe ...
NISI TI KRIV!

✍️ UbiOne Kenobi · editor · 15 Sep 2026